

РЕШЕНИЕ

№ 65

гр. Велико Търново, 21.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО в публично заседание на четиринадесети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ивелина Солакова

Членове: Владимир Страхилов
Илина Гачева

при участието на секретаря АЛБЕНА П. ШИШМАНОВА
като разгледа докладваното от Илина Гачева Въззивно гражданско дело № 20214100500972 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК, вр. чл. 357, вр. чл.188 КТ.

Предмет на подадената от БДЖ с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. ГО, ул. “Цар Освободител” № 112а, представлявано от директора С.С. Г., чрез надлежно упълномощения си процесуален представител, адв. Д.Х. при АК - Варна, въззивна жалба, е Решение № 435/21.10.2021г. по гр.д. № 938/2021г. по описа на РС- ГО, III - ти състав, с което първоинстанционният съд е отменил като незаконосъобразна Заповед № 35/27.04.2021г., издадена от Директора на БДЖ - ПП” ЕООД, “П ГО” с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. ГО, ул. “ЦО., с която заповед на основание чл.188, ал.1 КТ, същият наложил на М. С. В., заемаща длъжността “Кондуктор”, дисциплинарно наказание “Забележка”, затова, че на дата 09.03.2021г., във влак № 2654, след гара Варна, същата служителка, по време на работа, в качеството си на кондуктор в посочения влак, при извършване на проверки на влака, не е била с поставена защитна маска за лице, в нарушение на т.3 от Заповед № 115/29.01.2021г., на директор Поделение “Пътнически превози” - ГО.

С подадената пред настоящата съдебна инстанция, въззивна жалба се отправя искане за отмяна в цялост на постановеното първоинстанционно решение, поради неправилност на изводите на съда, съобразно събраните по делото доказателства /необоснованост/.

Излагат се съображения, касаещи осъществения от първоинстанционния съд доказателствен анализ, обуславящ неправилно установена фактическа

обстановка, въз основа на която съдът е извел погрешни правни изводи по същество на делото. Посочват се конкретни съображения, касаещи наличието на всички елементи от фактическия състав, обуславящ възникването на дисциплинарната отговорност на работника/служителя по см. на чл.187,т.7 КТ, като се поддържа, че работодателят законосъобразно е приложил дисциплинарната си власт, при съблюдаване на всички относими обстоятелства, предвидени в разпоредбата чл.189, ал.1 КТ. С оглед на изложеното, издадената заповед за налагане на дисциплинарно наказание се явява законосъобразна и като такава следва да бъде потвърдена, а подадената искова молба по чл. 357 и сл. КТ, бъде отхвърлена като неоснователна.

С подадената въззивна жалба се претендира и присъждане на сторените разноски при разглеждане на делото и пред двете съдебни инстанции.

Препис от жалбата е връчен на насрещната страна, чрез процесуалния ѝ представител на 02.12.2021г., като в законоустановения двуседмичен срок по чл.263, ал. 1 ГПК, въззиваемата страна не е подала, писмен отговор на въззивната жалба.

В рамките на проведеното пред настоящата съдебна инстанция, въззивният жалбоподател не се явява, като същият чрез надлежно упълномощения си процесуален представител, е подал писмена молба с вх. № 1030/07.02.2022г., с която заявява, че не възразява ход на делото да бъде даден и същото да бъде разгледано в негово и на процесуалния му представител, отсъствие, като със същата молба изразява становище по същество на правния спор, излагайки съображения, които по своята правна същност възпроизвеждат вече изложените в подадената въззивна жалба.

Въззиваемата страна не се явява лично, като същата се представлява от надлежно упълномощения си процесуален представител - адв. М. С. - ВТАК, която изразява становище за неоснователност на подадената въззивна жалба. Същата от името на доверителката си поддържа, че не са налице достатъчно доказателства за извършването на нарушение на трудовата дисциплина, за което е наложено дисциплинарното наказание, като с оглед на тези съображения, неотнормими към предмета на спора остават доводите на въззивната страна относно тежестта на нарушението и пр. други обстоятелства, изложени във въззивната жалба. В заключение счита, че постановеното първоинстанционно решение е правилно и законосъобразно, постановено при спазване на процесуалните правила и материалноправните разпоредби и като такова следва да бъде изцяло потвърдено от настоящата съдебна инстанция. Претендира присъждане на сторените в настоящото производство, разноски.

Съдът, след като взе предвид твърденията на страните, приложените по делото писмени и гласни доказателства, намира следното:

Предявен е иск с правна квалификация чл.357, ал.1 КТ във вр. с чл.186 и сл. от КТ, с който се обжалва законосъобразността на наложеното дисциплинарно наказание "Забележка".

Подадена е искова молба, с която ищцата М. С. В. с ЕГН *****, оспорва законосъобразността на наложеното ѝ от работодателя - "П ГО" с

ЕИК ***, със Заповед № 35/27.04.2021г., дисциплинарно наказание “Забележка”, за това, че на дата 09.03.2021г. е осъществила дисциплинарно нарушение по см. на чл.187, ал.1, т.7 КТ, изразяващо се в неизпълнение на законните нареждания на работодателя, обективирани в т.3 от издадената от същия Заповед № 115/29.01.2021г., а именно че същата по време на работата си като “кондуктор” в пътнически влак със съответен номер, движещ се по съответното направление, при извършване на проверки на влака, не е била с поставена защитна маска за лице. Ищцата твърди, че при издаване на процесната заповед за налагане на дисциплинарно наказание, работодателят не е посочил надлежно всички относими фактически обстоятелства, при които се твърди, че е осъществено дисциплинарното нарушение, както и настъпилите вредни последици от същото. Поради това, ищцата счита, че издадената от работодателя заповед за незаконосъобразна, тъй като от съдържанието на същата не може с достатъчна степен на яснота да се определи извършеното нарушение, което от своя страна засяга правото ѝ на защита.

В подадения отговор на исковата молба, работодателят “П ГО” с ЕИК *** изразява становище за допустимост на така предявения иск, но за неоснователността на същия. Работодаателят поддържа, че е постановил обжалваната Заповед № 35/27.04.2021г. за налагане на дисциплинарно наказание “Забележка”, при спазване на процедурата за налагане на дисциплинарна отговорност на работници/служители. Поддържа, че е спазил нормативните срокове за установяване и санкциониране на установеното нарушение на трудовата дисциплина по см. на чл.187, ал.1, т.7 КТ, като е поискал обяснения от ищцата и е съобразил същите при постановяване на своя акт. Работодаателят поддържа още, че е спазил и нормативно установените критерии за налагане на дисциплинарното наказание, установени в чл.189 КТ, като е съобразил всички относими обстоятелства, свързани с извършване на нарушението, тежестта на последното, дисциплинарното минало на ищцата.

По така изложените твърдения и доводи, след преценка на събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, съобразно разпоредбите на закона, настоящата съдебна инстанция намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Между страните е безспорно установено, че ищцата М. С. В. с ЕГН ***** е в трудово правоотношение с ответника и нейн работодател - БДЖ с ЕИК ***, като същата към датата, на която се твърди да е извършила дисциплинарно нарушение и към датата на налагане на дисциплинарното наказание “Забележка”, е заемала длъжността “Кондуктор”, за която е притежавала необходимата професионална квалификация, видно от приложеното трудово досие. На дата 09.03.2021г., същата е изпълнявала трудовите си функции, като е проверявала превозните документи на пътниците във влака № 2654, пътуващ по местоназначение, с начална спирка гр. Варна. До работодателя е подаден писмен сигнал от г-жа ВП с рег. № 03-20-295/11.03.2021г., в които се твърди, че същата е пътувала в горепосочения влак, като непосредствено е възприела, че при осъществяване

на проверката на превозните документи на пътниците във влака, ищцата М. С. В. не е носила предпазна маска. Работодателят е разпоредил извършването на проверка за установяване на релевантните обстоятелства, като на основание чл.193, ал.1 КТ е поискал в срок писмени обяснения от ищцата и от други лица, свързани с осъществяваната дейност. Със Заповед № 35/27.04.2021г., работодателят е наложил дисциплинарно наказание "Забележка", като е приел, че на дата 09.03.2021г., М. С. В. е осъществила дисциплинарно нарушение по см. на чл.187, ал.1, т.7 КТ, изразяващо се в неизпълнение на законните нареждания на работодателя, обективирани в т.3 от издадената от същия Заповед № 115/29.01.2021г., а именно че същата по време на работата си като "кондуктор" в пътнически влак със съответен номер, движещ се по съответното направление, при извършване на проверки на влака, не е била с поставена защитна маска за лице.

По така изложените фактически съображения, настоящата съдебна инстанция намира така подадената искова претенция за основателна, а издадената Заповед № 35/27.04.2021г., с която работодателят - "П ГО" е наложил дисциплинарно наказание "Забележка", за незаконосъобразна.

При реализиране на дисциплинарната власт на работодателя, последният е задължен да изясни всички относими обстоятелства, при които се твърди, че е осъществено нарушение на трудовата дисциплина. В процесната хипотеза се касае за извършено нарушение на конкретно разпореждане на работодателя, което същият е обективирал в нарочна заповед - Заповед № 115/29.01.2021г. В текста на последната, работодателят изрично е посочил периода на действие на същата, т.к. периодът, по време на които работниците и служителите са били длъжни да съобразяват поведението си при изпълнение на трудовите си функции. В заповедта за налагане на дисциплинарното наказание точно и ясно е посочена конкретната дата, както и мястото, на което се твърди да е осъществено нарушението на трудовата дисциплина. Безспорно от съпоставянето с текста на Заповед № 115/29.01.2021г., нарушението на т.3 от която се вменява в дисциплинарна отговорност на ищцата, е видно, че същата е действала към посочената дата на твърдяното за извършено нарушение на трудовата дисциплина, а именно - 09.03.2021г. В текста на същата заповед /Заповед № 115/29.01.2021г./ е посочено, че същата следва да бъде сведена до знанието на работниците и служителите срещу подпис. Като писмено доказателство по делото е представена извадка - копие от проведен на 09.03.2021г., инструктаж, в който са вписани имената, съответно е положен и подписа на ищцата. Липсват обаче надлежни доказателства именно текста на процесната заповед, чието нарушаване работодателят вменява в отговорност на ищцата, да е съобщен изцяло, така както в него е обективирана изричната воля на работодателя.

На следващо място, макар и инициативата за разглеждането на настоящия трудов спор да изхожда от лицето, имащо правен интерес да защити правата си, то работодателят е този, който следва да понесе неблагоприятните последици от доказателствената тежест при липса на пълно доказване на законосъобразността на дисциплинарното производство. Макар и да е спазил формалните процедурни правила при реализирането на дисциплинарната

отговорност, недоказан остава главният факт, който я поражда, а именно осъществяването на вмененото нарушение на трудовата дисциплина от конкретния работник/ служител. Действително при налагането на дисциплинарното наказание, работодателят е изложил свои фактически констатации, които е приел за безспорно осъществени и на тяхно основание е преценил, че е налице нарушение на трудовата дисциплина. В тази хипотеза съдът няма право да въздейства върху преценката, която работодателят е осъществил и е преценил, че е налице нарушение на трудовата дисциплина, което е санкционирал, тъй като това е една от проявите форми на притежаваната от същия дисциплинарна власт. В хода на съдебното производство обаче, както вече беше отбелязано в негова тежест е да установи законосъобразността на тази преценка, а именно, че я е осъществил след цялостна и обоснована преценка на всички относими фактически обстоятелства. С оглед събраните в хода на първоинстанционното производство - писмени и гласни доказателства, за настоящата съдебна инстанция се формира единствено обоснованият правен извод за недостатъчно и непълно изясняване на релевантните към твърдяното за осъществено на 09.03.2021г., в конкретната влакова композиция, дисциплинарно нарушение, а оттам и за неизпълнение на задължението на работодателя по см. на разпоредбата на чл. 189, ал.1 КТ, да вземе предвид всички относими обстоятелства, което по същество обуславя незаконосъобразността на акта, с който е наложил дисциплинарното наказание. Правилно и обосновано първоинстанционният съд е посочил, че работодателят не е изяснил съществуващите противоречия между обясненията, дадени от служителката и останалите данни от осъществената проверка. Обстоятелствата, на които се е позовал работодателят, за да приеме, че е налице нарушение на трудовата дисциплина, не се установяват и от показанията на разпитания по делото свидетел, които правилно не са били кредитирани от първоинстанционния съд, тъй като не съдържат непосредствени впечатления, а възпроизвеждат възприятия, формирани на базата на видеозапис, който не надлежно приобщен към доказателствената съвкупност по делото.

Всички тези обстоятелства обуславят по същество извода за правилност и законосъобразност на постановеното първоинстанционно решение, поради което последното следва да бъде потвърдено в своята цялост.

С оглед изхода на настоящото производство, съобразно с надлежно направеното от процесуалния представител на въззиваемата страна, изрично искане за присъждане на разноски, както и предвид, обстоятелството, че в настоящото производство са представени доказателства за тяхното осъществяване /договор за правна помощ от 14.02.2022г./, на основание чл.78, ал.1 ГПК, в полза на въззиваемата страна, следва да бъде присъдена сумата от 600, 00 лв. /шестстотин лева/, съставляваща заплатено адвокатско възнаграждение за процесуално представителство пред настоящата съдебна инстанция.

Предвид горното и на основание чл. 272 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло като правилно и законосъобразно Решение № 435/21.10.2021г. по гр.д. № 938/2021г. по описа на РС- ГО, III - ти състав, с което първоинстанционният съд е отменил като незаконосъобразна Заповед № 35/27.04.2021г., издадена от Директора на БДЖ с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. ГО, ул. "ЦО., с която заповед на основание чл.188, ал.1 КТ, същият наложил на М. С. В. с ЕГН *****, заемаща длъжността "Кондуктор", дисциплинарно наказание "Забележка", затова, че на дата 09.03.2021г., във влак № 2654, след гара Варна, същата служителка, по време на работа, в качеството си на кондуктор в посочения влак, при извършване на проверки на влака, не е била с поставена защитна маска за лице, в нарушение на т.3 от Заповед № 115/29.01.2021г., на директор Поделение "Пътнически превози" - ГО.

ОСЪЖДА БДЖ с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. ГО, ул. "ЦО., на основание чл.78, ал.1 ГПК, да заплати на М. С. В. с ЕГН *****, сумата от **600, 00 лв. /шестстотин лева/**, съставляваща заплатено адвокатско възнаграждение за процесуално представителство пред настоящата съдебна инстанция.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване. Препис от него да се връчи на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____